

ner, sagde jeg: Jamen at lave nogle forenklinger, at lave nogle forbedringer, som virksomhederne – troede vi – gerne ville have, og som der kommer meget negative reaktioner på, er der jo ingen grund til.

For det er forkert – jeg kan ikke huske, om det var hr. Flemming Hansen, eller hvem det var af ordførerne, der sagde det – at det med de 8 hverdage var for at tjene penge. Nej, det passer ikke. De 8 hverdage var gennemsnittet i forhold til, at man ville have fået en længere afregningsfrist for A-skatten i forhold til i dag og man ville have fået en lidt kortere afregningsfrist for punktafgifterne i forhold til i dag. Men det vil være provenuneutralt; det vil ikke give nogen sum som resultat af ændringerne.

Og da jeg kunne konstatere, at der hos dem, vi henvender os til, som vi gerne vil lave nogle fælles regler for, ikke var ønske om de fælles regler, så var min omgående reaktion: Jamen så fastholder vi den del af det, nemlig afregning for A-skatten den 10. og punktafgifter den 15.

Jeg kan så konstatere, at det har der også været tilfredshed med, og er der noget, vi angler meget efter, er det at prøve at få folk til at være glade for den måde, vi gør tingene på. Vi er ikke optaget af at genere nogen. Vi er faktisk optaget af at prøve at lave de her ting på en måde, så de fungerer bedst muligt.

Jeg tror, det langt hen ad vejen var det, der var hovedpunkterne.

Der var til sidst en bemærkning fra hr. Kim Behnke om gebyrerne. På det felt her, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, mener jeg faktisk også vi harmoniserer, om jeg så må sige, gebyrerne. Den del er også med. Men der kan jo være andre felter. Hvis man prøver at se på det område, vi har fat i her, vil man se, at hvad enten vi taler om renter, eller vi taler om frister, eller vi taler om fælles regler, så forsøger vi også at have den del med.

Hvis det er sådan, at der er nogle ting, vi skal pleje lidt under udvalgsbehandlingen, så stiller jeg mig i sagens natur gerne til rådighed for det. Men dette er et forsøg på at lave fælles regler for noget, der ligner hinanden, i stedet for at have det dækket af forskellige love med forskellige regler, der gør, at det bliver ganske besværligt for en hel masse mennesker at skulle holde styr på, hvad reglen så er i en bestemt lov, og at der kan være andre regler i en anden lov.

Jeg håber, at det her er et positivt skridt, som kan være med til at lette besværlighederne for

nogle, der gør et stykke arbejde for, at det her samfund kan hænge sammen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

### Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### 10) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af husdyrbeskatningsloven. (Afvikling af nedskrivning).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

### Jens Peter Verner (S):

Det lovforslag, som vi skal behandle her i dag, er en ændring af husdyrbeskatningslovens regler vedrørende nedskrivning af værdierne af husdyrbesætninger. Det er jo sådan, at lovforslaget er fremsat som et led i regeringens forslag til finanslov for år 2000.

Det, som jo er indholdet af lovforslaget, er en nedtrapning af landbrugets ret til at nedskrive værdierne af husdyrbesætningerne. Hidtil har det jo helt tilbage fra 1981 været sådan, at man har kunnet foretage disse nedskrivninger med 31 pct. af den værdi, besætningerne nu var opgjort til. Med lovforslaget sker der over 6 år en gradvis nedtrapning af den ret til nedskrivning.

I Socialdemokratiet synes vi, det er rigtigt, at man ikke med denne ordning udskyder skatten, som det har været tilfældet. For landbrugets vedkommende betyder det, at den ret, det har haft til en rentefri skattecredit, afvikles. Rentevirkningen skønnes for landbruget at have en størrelse på 10-15 mio. kr. i år 2000, men selvfølgelig afhængigt af, hvilken rentesats man i

givet fald må låne pengene til, idet der jo alene er tale om et likviditetsspørgsmål.

I Socialdemokratiet tilslutter vi os det lovforslag, der nu er fremsat.

#### **Mariann Fischer Boel (V):**

Det her er en rigtig Stavad, eller det er måske i virkeligheden en rigtig Lykketoft. Det ved jeg ikke, men i hvert fald er afviklingen af nedskrivningsmulighederne for husdyrbesætninger over en årrække et forslag, som bringer mindelser frem både om skattereformen og om pinsepakken. De står i virkeligheden igen fuldstændig lyslevende for os.

Jeg synes også, det måske kan være lidt tankevækkende, at skatteministeren tager fat i et erhverv, der i øjeblikket er utrolig meget berørt af negative konjunkturer, og så foreslår en afskrivningsmodel, der er ringere end den, det øvrige erhvervsliv har, og det vil jeg godt vende tilbage til.

I dag er det sådan, at landbruget i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal angive værdien af besætningerne på grundlag af det, der kaldes normalhandelsværdierne. De værdier bliver udmeldt af ligningsrådet, og det er så det grundlag, der afskrives på.

Hvis man nu afskaffer de gældende nedskrivningsregler, så mener jeg, at der helt klart er tale om en særbyrde for landbruget, da det jo som sagt skal anvende de her normalhandelspriser også i fremtiden. De øvrige erhverv ansætter jo efter produktionspriser, altså en lavere værdi end handelsprisen. Og jeg kunne da godt tænke mig at få en vurdering fra skatteministeren af, om det er noget, man har tænkt sig at rette op på.

I øvrigt synes jeg måske, det er lidt af en kuriositet, det er lidt besynderligt, at ligningsrådet anvender produktionspriser efter varelagerlovens regler, når det gælder mink og hjorte, der jo er i samme branche som de øvrige husdyrbesætninger. Men det er jeg sikker på at skatteministeren har en logisk god forklaring på.

Det kommer jo næppe som nogen overraskelse, at Venstre ikke kan støtte lovforslaget. Vi mener i modsætning til regeringen, det er vigtigt, at vi har et erhvervsliv, der kan både udvikle sig, investere i ny teknologi og være konkurrencedygtigt.

Ministerens lovforslag medfører en økonomisk stramning for landbrugserhvervet. Nu ved

jeg ikke, om jeg vil bruge udtrykket, at der fifles med provenutallene, men forslaget taler om en rentevirkning efter skat på 10-15 mio. kr. – og jeg synes måske også, at »efter skat« er en nyskabelse – for i år 2002, når systemet er fuldt indfaset, så er det 65 mio. kr. Der er jeg meget glad for ministerens bemærkning til det foregående lovforslag, hvor ministeren bekræftede, at et ubevilget overtræk godt kunne koste 13,52 pct., fordi det jo er penge, der kommer til at ligge yderst.

Så jeg er sikker på, at hvis vi beder ministeren om at lave nogle andre beregningsmodeller for, hvad de reelle tal er, når vi kommer op på et renteniveau, der svarer til det, ministeren erkender kunne gælde for det, der ligger yderst, vil vi få nogle helt andre tal.

Socialdemokratiets ordfører sagde fuldstændig rigtigt, at besætningsnedskrivningerne blev indført i 1981 som led i den daværende socialdemokratiske regerings erhvervsfremmende foranstaltninger. Jeg ved ikke, om vi kan konkludere, at afskaffelse af nedskrivningerne må være et udtryk for det modsatte.

#### **Flemming Hansen (KF):**

Lovforslaget er en klar forringelse af de muligheder, landbruget har for at nedskrive værdien af sine besætninger.

Jeg mener, at der er tale om et meget alvorligt angreb på et helt erhverv, idet der vel næppe er noget andet erhverv – måske bortset fra kaffe- og oliemarkedet – hvor priserne svinger så voldsomt, som de gør inden for landbruget. Det er derfor helt afgørende, at man driftsmæssigt kan sikre sig ved at have fornuftige nedskrivningsregler.

Jeg har noteret mig, at der er tale om en overgangsordning, ligesom der var, da man forringede vilkårene for byerhvervene; men alligevel må man sige, at der er tale om en så meget, meget væsentlig forringelse af et helt erhvervs vilkår, at jeg med sikkerhed kan sige, at Det Konservative Folkeparti ikke vil støtte lovforslaget.

Jeg må også sige, at på et tidspunkt, hvor jeg har forstået på landbruget at det er ude i meget, meget store – betænkeligt store – økonomiske vanskeligheder, giver man det dette ekstra skub, der vil bringe mange ud over grænsen, så de ikke kan klare sig.

Vi er opmærksomme på, at lovforslaget indgår som en del af regeringens finanslovsoplæg, som skal forhandles i løbet af de næste 14 dages

tid. Vi finder, det er endnu et afskyeligt eksempel på socialdemokratisk erhvervs politik, og vi kan på ingen måde støtte lovforslaget.

#### **Aage Frandsen (SF):**

Der findes i vores skattelovgivning forskellige regler, hvor landbrugserhvervet er begunstiget. Her er et eksempel på, at landbruget har en særlig ordning, som man ikke kender inden for andre erhverv.

Landbruget har så selv sagt: Jamen altså hvis vi nu skal rammes på den her måde, så skal vi jo ligestilles på anden måde – det var også det, fru Mariann Fischer Boel var inde på – og det vil jeg da godt have ministerens kommentar til. Altså: Kan man overhovedet gøre det, som landbruget selv har været inde på – nok ikke som sit første ønske, men som en tilbagetrækningsmulighed – nemlig at skabe overensstemmelse med andre erhverv ved, at man tager udgangspunkt i produktionsomkostningerne? Kan man overhovedet gøre det? Det er mit spørgsmål til skatteministeren.

Ellers er det sådan, at vi altså er tilhængere af, at erhvervene er ligestillede på det her område, og vi finder altså, at der her har været en begunstigelse af landbrugserhvervet, som er urimelig. Det er et forslag, vi selv har været fremme med flere gange, og det siger sig selv, at vi derfor også er tilhængere af regeringens forslag.

Vi kan støtte lovforslaget. Men det er jo sådan, at det fremsættes på et tidspunkt, hvor vi står foran finanslovforhandlingerne, og det er jo sådan, at vi kæder alting sammen med finanslovforhandlingerne. Det gør vi alle sammen, det gør regeringen, og det er det her også en del af. Derfor vil vores endelige stillingtagen til lovforslaget afhænge af, hvordan forhandlingerne om finansloven spænder af. Vi vil ikke være i den situation, at vi skaffer nogle penge til regeringen og regeringen så bruger dem til noget sammen med de borgerlige partier. Det er derfor, vi vil se det i en helhed.

Men hvis omstændighederne falder lykkeligt ud, hvis regeringen og vi vil det samme, ja, så bliver det her forslag altså vedtaget, og det vil vi glæde os over. Hvis det falder mindre lykkeligt ud og vi ikke er med i finanslovaftalerne, ja, så bliver forslaget så ikke vedtaget, i hvert fald ikke i denne her omgang.

Det er vores melding til regeringen om det her punkt.

#### **Klaus Kjær (DF):**

Lovforslaget lægger op til en afvikling af landbrugets mulighed for at nedskrive værdien af husdyrbesætninger.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at den gældende ordning er en særordning, som blev indført i 1981 som led i erhvervsfremmende foranstaltninger for landbrugerne. Nu finder man altså, at tiden er kommet til, at den skal afskaffes, godt nok gradvis. Men uanset at der er tale om en gradvis nedtrapning af nedskrivningsprocenten, så vil lovforslaget, når det endeligt er gennemført, medføre en rentevirkning på 65 mio. kr. årligt til skade for landbrugserhvervet.

Landbrugets organisationer har da også anført, at erhvervet belastes med en forøgelse af gælden på 1,7 mia. kr., ligesom landbrugsorganisationerne også sætter spørgsmålstejn ved, om rentevirkningen nu også er de 65 mio. kr.; de mener, den måske snarere ligger på omkring 100 mio. kr. årligt efter skat, idet det er den yderste gæld, som forøges.

Lovforslaget vil således forringe landmændenes vilkår ved at fjerne den skattecredit, der har eksisteret siden 1981, og der er ikke noget, der tyder på, at landmændenes økonomiske forhold er blevet relativt forbedret siden da.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

#### **Sonja Albrink (CD):**

Med det lovforslag, vi her behandler, tilsigter regeringen at ophæve en særlig adgang for landbruget til at nedskrive værdien af dets husdyrbesætninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Da der, som tidligere ordfører også har sagt, er tale om et forslag, som vil medføre negative økonomiske konsekvenser for et erhverv, der i forvejen er presset af dårlige markedspriser og af grønne afgifter, må CD sige, at vi ikke kan støtte lovforslaget. Det må så gøres til genstand for nærmere drøftelser under finanslovforhandlingerne.

#### **Morten Helveg Petersen (RV):**

I Det Radikale Venstre er vi ikke specielt begejstrede for, at der eksisterer skattemæssige særordninger for bestemte erhverv. Vi er også principielt tilhængere af at rydde op i fradragsjungen.

Lovforslaget her er i overensstemmelse med principper bag forskellige skattereformer om at skabe et bredere skattegrundlag, og derfor støt-

ter vi i Det Radikale Venstre dette lovforslag, hvor landbrugernes muligheder for at udnytte den rentefri skattecredit aftrappes over en år-række og skal være helt udfaset i år 2005.

Vi kan støtte lovforslaget.

#### **Frank Aaen (EL):**

Flere af de borgerlige ordførere har været inde på, at nu tager man penge fra landbruget. Vi kunne jo sige, at nu stopper man den trafik, der har været siden 1981, hvor man har givet landbruget penge. Det, det drejer sig om, er, at det tilskud til landbruget nu ophører, og det er på tide, det ophører. Det støtter vi fuldt ud.

Men jeg har samme reservation, som hr. Aage Frandsen havde: Vi har altså før været med til, f.eks. i pinsepakken, at skabe et godt økonomisk grundlag, og så har vi set, at masser af pengene blev ødet væk af regeringen sammen med de borgerlige partier, herunder sammen med Kristeligt Folkeparti, som jo sikrede, at landbruget med indeværende finanslov fik mere i tilskud end det, vi her tager fra dem, altså et ekstra tilskud.

Så det er også for os en forudsætning, at vi kan se, at det indgår i en fornuftig sammenhæng, ellers vil vi, om jeg så må sige, afstå fra at skaffe pengene i denne omgang.

Hvis det er sådan, at det kommer til at indgå i en fornuftig sammenhæng, vil vi pege på, at en del af provenuet passende kan bruges til at forøge forskningen i økologi, som på skamkelig vis er blevet nedskåret i forslaget til finanslov. Der vil vi gerne have puttet nogle penge hen igen, og man kan sige, at så bliver pengene også lidt i familien.

#### **Flemming Kofod-Svendsen (KRF):**

Man kan jo begynde med at stille det spørgsmål: Er der behov for at gøre det ringere for dansk landbrug? Er det sådan, at vilkårene er så kanongode, at svinepriserne har været så stærkt stigende, og at udviklingen i det hele taget har været så fantastisk gunstig, at vi af rimelighedsgrunde osv. altså må beskære de afskrivningsmuligheder, som findes, lidt?

Det er jo ikke tilfældet. Tværtimod, som også en tidligere ordfører var inde på, er landbruget jo netop meget konjunkturfølsomt, og vi ved, at konjunkturerne har været så dårlige, at de har skabt problemer for mange landmænd.

I den situation vil regeringen yderligere forringe vilkårene for dansk landbrug. Det må vi selvfølgelig tage skarpt og markant afstand fra.

Vi kan ikke medvirke til, at dette lovforslag bliver vedtaget. Vi vil stemme imod.

#### **Kim Behnke (FRI):**

Hvis vi i dag på dagsordenen havde en diskussion om, hvad man kunne gøre for at give bedre vilkår for landbruget, ja, så ville det være vores opfattelse, at landbruget i langt højere grad burde have adgang til det, der hedder konjunkturudligning, nemlig at man i gode år kan lægge penge til side, som man så har at trække på i dårlige år, frem for at man i gode år bliver flået i skat og så i de dårlige år må lukke virksomheden.

Den anden ting, som man burde gøre, og det gælder så ikke kun landbruget, men erhvervslivet i det hele taget, var at have en afskrivningslov i Danmark formuleret i én sætning: »Der kan afskrives.« De ændringer af afskrivningsreglerne, som har fundet sted de senere år, primært til skade for det mere traditionelle erhvervsliv, har jo alle sammen haft til formål at forbedre statens likviditet og ikke noget som helst andet. Det indgår som forhandlingsobjekt i finanslovforhandlinger, at man skaffer lige 120 mio. kr. her og et par hundrede millioner kroner dér ved at stramme likviditeten. Argumentet er, at når nu virksomhederne skal betale moms, skat osv., så kan de også se at få dette her betalt, frem for det argument, som specielt venstrefløjen bruger, nemlig at erhvervslivet har fået penge fra det offentlige til låns.

Sikke noget vrøvl! Ifølge mit politiske syn er det sådan, at pengene hører hjemme i erhvervslivet og det er staten, der låner nogle af pengene for at omfordele dem og betale, hvad der nu skal betales. Med det udgangspunkt er det staten, der skal være den ydmyge, og derfor må det være staten, som har den største volumen og derfor langt den bedste mulighed, der skal tilpasse sin likviditet. Derfor bør erhvervsvirksomheder, store og små, kunne afskrive efter, hvad der nu passer bedst i deres virksomhedstype. Vi har gennem årene erkendt, at sådan noget som edb-software jo havde en fordævelsestid, der var så kort, at man var nødt til at ændre på afskrivningsreglerne, for det var absurd, at man stadig væk afskrev på noget, der var så forældet osv. Der har jo også hos skiftende skatteministre været en erkendelse af, at det var man nødt til af praktiske grunde.

Tænk, om man bare havde en bestemmelse, der hed: »Der kan afskrives.« Og så var det op til den enkelte virksomhed at afgøre, om en stor

drejebænk skulle afskrives over 20 år eller over 3 år, og når landmanden skulle afskrive – eller som det hedder, når det gælder dyr, nedskrive på kvæg, svin osv. – så blev det opgjort i forhold til den enkelte virksomhed, og det blev så kombineret med en øget adgang til konjunkturudligning.

Se, det ville have været et glædens budskab i dag fra Folketinget til dansk landbrug, som jo i forvejen på alle fronter er trængt, fordi man af miljømæssige grunde, af dyreetiske grund osv. bliver ved med at lægge byrder på dansk erhvervsliv. Ja, det går jo ikke ud over de varer, vi forbrugere kan se nede i kølediskene, for i stedet for at der er et lille smukt dannebrogslag på kødvarerne, er der belgiske, tyske og franske flag på de varer, vi køber. Det er først, når vi opdager, at belgierne fodrer deres dyr med slam og alt muligt andet fra kloakker, at der så-dan lige bliver en pause i begejstringen for belgiske varer, eller når vi får at vide, at fransk fjerkræ er fyldt med salmonella, at der så bliver en lille begrænsning i begejstringen for disse produkter. Men bortset fra det så er det de varer, forbrugerne vælger.

Hvorfor? Da ikke fordi vi hellere vil spise fransk, belgisk, tysk og hollandsk, men fordi varerne er billigere, fordi der i de lande er parlamenter, som indser, at den eneste måde, man kan sikre både beskæftigelse, beboelse og alt muligt andet i landbrugsområderne på, er ved, at der er nogle ordentlige og rimelige skatteregler.

Ordentlige og rimelige skatteregler er der ikke i det her lovforslag, og derfor er det sådan, at vi fra Frihed 2000 indstiller lovforslaget til forkastelse af den simple grund, at vi mener, at vi hellere skulle bruge tiden i Folketinget til at give dansk landbrug bedre vilkår frem for dårligere vilkår.

#### Skatteministeren (Ole Stavad):

En tak til det flertal, der har modtaget lovforslaget positivt.

Til fru Mariann Fischer Boel, der nævner det her forslags tilkomst i 1981: Jeg var med, jeg tror endda, jeg var ordfører på det, men der er jo sket ganske meget siden 1981. Det var i øvrigt også dengang, vi havde negativ indkomstskat, indeksering, afskrivning og mange andre forslag i en situation, hvor der var en helt anden virkelighed end den, vi har i dag. Da forsøgte man, ikke kun i Danmark, men også i lande, vi konkurrerede med, at løse en række

erhvervsproblemer via specifikke regler. Når vi ser på, hvordan det virkede, tror jeg, de fleste må erkende, at det faktisk var et dårligt erhvervspolitisk redskab. Altså det der med at have høje procenter og mange særregler rettet mod de enkelte brancheområder, erhvervsområder, og så et smalt grundlag tror jeg de fleste, ikke bare hos os i Danmark, men også i landene, vi konkurrerer med, har erkendt faktisk ikke er en klog måde at indrette sin erhvervsskattepolitik på.

Derfor har vi i en lang årrække, faktisk startende med den foregående regering, stille og roligt lagt vores erhvervsbeskatning om, så vi forsøger at skabe gode rammevilkår.

Hvis vi konkret i forhold til landbruget sammenligner med 1981, hvor den her lov blev ændret sidste gang – altså der var en lov før 1981, der kun vedrørte stambesætninger – var der ikke noget, der hed virksomhedsskatteordninger, som de fleste landmænd betjener sig af, har fornøjelse af i dag, så man i gode år kan spare op med den lave virksomhedsskat, som nu er på 32 pct., og i dårlige år endda gå så langt, at man, hvis man har underskud, kan tage det opsparede overskud ud og endda få acontoskatten på de 32 pct. betalt tilbage. Det er nogle helt, helt andre skattevilkår, vi har i dag.

Regeringens indgang til erhvervsskattepolitikken er, at det er klogt at stræbe efter at have gode rammevilkår, ikke tænke for meget i særregler, der retter sig mod de enkelte områder, altså lave procenter på et bredt grundlag og gode rammevilkår som eksempelvis en virksomhedsskatteordning.

Derfor mener jeg ikke, at fru Mariann Fischer Boels sammenligning er rimelig. Jeg tror, at de fleste, også landmænd, ikke vil bytte med 1981 i forhold til det, vi har i dag, for redskaberne er langt bedre, uden at det så er noget, der gælder specifikt fra område til område.

Til hr. Aage Frandsen og hr. Frank Aaen vil jeg sige, at jeg synes, det er helt forståeligt, at de giver den melding, at de principielt er enige i det her, men at det er fornuftigt, at de selvfølgelig ikke i en situation, hvor vi står over for finanslovforhandlingerne, vil give nogen garanti, og slet ikke, som jeg tror hr. Aage Frandsen sagde det, med risiko for, at vi bruger pengene ufornuftigt med nogle andre. Det synes jeg er helt fair.

Derimod var jeg lidt ked af et par af de tilhørende bemærkninger fra hr. Frank Aaen om pinsepakken. Jeg mener, at det eneste eksempel,

hr. Frank Aaen kan finde på det, han sagde, er på erhvervsbeskatningsområdet, og derfor mener jeg faktisk ikke, det var helt fair at rette den til regeringen. Det var ikke regeringen, der hindrede, at vi fik lavet en fornuftig løsning med hinanden på det felt. Det var heller ikke hr.

Frank Aaen, det var heller ikke hr. Aage Frandsen, men der var andre, der af forskellige årsager, som jeg ikke skal tvære i, forhindrede, at vi fik den på plads. Når vi sidder og skal lave en samlet løsning og der så er et enkelt punkt, som vi må konstatere at vi ikke kan nå til enighed om, kan en mindretalsregering, der skal kunne manøvrere, i sagens natur ikke binde sig til efterfølgende at lave de løsninger, som den mente var rigtige.

Vi havde gerne set, at vi havde taget det store, fulde skridt tilbage i juni 1998, og derfor er jeg bare ked af at høre, at der ligesom skulle være nogle, der arbejdede imod ånden i det, vi lavede dér. Det var ikke hensigten. Det var nød, der tvang os, for vi kunne ikke gå andre veje for at finde en løsning på det punkt.

Jeg takker for de venlige bemærkninger, også fra fru Sonja Albrink, der godt nok sagde stilfærdigt nej, men også at det må gøres til genstand for nærmere drøftelser i finanslovsforhandlingerne. Det takker jeg for. Jeg tror, det er meget klogt, at flest mulige partier på flest mulige områder holder dørene om ikke åbne så i hvert fald på klem.

#### **Mariann Fischer Boel (V):**

Det var jo et rørende indlæg, skatteministeren holdt. Der var næsten ikke et øje tørt i salen.

Jeg er ikke uenig med skatteministeren i, at det er vigtigt, at erhvervslivet har gode rammevilkår, og det gælder erhvervslivet som helhed. Der kan også være noget fornuftigt i, at man ikke på lang sigt lovgiver specifikt for en enkelt erhvervsgrænse, og derfor vil jeg tage ministerens udmelding her som et tilsagn om, at ministeren vil være villig til at se på de særbyrder, særskatter, som man belaster det danske landbrug med i dag. Det vil jeg virkelig se frem til at vi får en drøftelse af, så vi kan få luget ud i den skov af særbyrder på det specifikke erhverv.

Så vil jeg godt bede ministeren om et svar på det der med paralleliteten i det, om beregningsgrundlaget, som jeg rejste i min ordførertale. Kan man, hvis man skal gå videre med det her forslag, ændre på beregningsgrundlaget, sådan at vi får produktionsprisen som udgangspunkt for beregningen?

#### **Frank Aaen (EL):**

Jeg skal bare bekræfte, at det ikke var regeringens skyld og ikke var Enhedslistens skyld, at vi ikke fik lavet en ændring af erhvervs- og selskabsskatten på en måde, så den finansierede sig selv og vi så havde undgået den ufinansierede skattelettelse. Hver eneste gang V og K er kommet i nærheden af at lave store aftaler, i hvert fald i den tid jeg har siddet i Folketinget, men også før, så er pengene fosset ud. Hver eneste gang V og K har haft fat i noget som helst, er det os andre, der har været med til at prøve at skaffe nogle penge til at finansiere velfærdssamfundet.

Men min bemærkning gik nu lidt mere generelt på, at vi mente, at vi med pinsepakken, som var fornuftig, også skabte et godt økonomisk grundlag for, at finansloven for indeværende år kunne have været fornuftig. Desværre så vi alligevel både med erhvervsbeskatningen og efterlønnen en lang række asociale besparelser over for pensionister og andre, så vi syntes, at situationen blev misbrugt.

Det har vi faktisk taget ved lære af oppe hos os, så vi vil prøve fremover i endnu højere grad at have snor i de ting, vi laver, for vi var faktisk ikke så tilfredse med det forløb, når vi ser hele 1998 under ét.

#### **Skatteministeren (Ole Stavad):**

Jeg synes ikke her forud for de første drøftelser om finansloven, at vi skal bruge dagen i dag til at snakke os væk fra hinanden, og derfor er jeg glad for, at det bestemt heller ikke var det, der var meldingerne fra et flertal her under ordførerbemærkningerne.

Til fru Mariann Fischer Boel: Hun, mener jeg, begår den fejl, som jeg også har hørt andre gøre, som jeg også har hørt landbruget gøre, at betragte husdyrene som varelager. Der er selvfølgelig en del af husdyrene, der er handelsbesætninger, så er der den anden del, der er stambesætninger. Stambesætningerne er jo typisk ikke at sammenligne med et varelager, men mere med et produktionsapparat. Det er sådan set det, der er hele grundlaget for at fortsætte landbruget. Og derfor mener jeg, at en række af de sammenligninger, man bringer i anvendelse her, ikke er rimelige. Derfor ville jeg så heller ikke mene, at det, som jeg godt har hørt nogle tale om, skulle opgøres som produktionsprisen.

Derudover er det jo lidt bemærkelsesværdigt, at forslaget kommer fra Venstre, der jo normalt er meget optaget af administrativt bøvl. Vi må

jo erkende, at de priser, vi har i dag, kan fastsættes ud fra nogle gennemsnitsbetragtninger – ikke ud fra den enkelte ko, men ud fra nogle gennemsnitsbetragtninger. Det er jo en meget enkel måde at opgøre det på.

Jeg ville godt se reaktionen i testpanelet, som Venstre normalt lægger uforbeholden meget vægt på, hvis det var sådan, at man skulle beregne produktionsprisen på det enkelte dyr, man har derhjemme i stalden, og det skulle være udgangspunktet og vi så i øvrigt også skulle have en skattemæssig mulighed for at kontrollere det.

Jeg tror, det kunne blive et stort administrativt apparat at sætte i sving uden at få noget, der er bedre end det, vi har. Man skal ikke smide det grumsede vand ud, hvis det er sådan, at man kun har noget, der er skident at putte i i stedet.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Jeg ved ikke, om jeg kan bede ministeren bekræfte, at man for andre husdyrtyper, f.eks. mink, som jeg nævnte i min ordførertale, beregner værdien ud fra en produktionspris. Jeg ved ikke, om ministeren kan bekræfte det. Og dér kan det åbenbart godt lade sig gøre, så derfor vil jeg også formode, at det ville kunne lade sig gøre i de andre former for husdyrproduktion i landbruget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

**Anden næstformand (Henning Grove):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**11) Første behandling af lovforslag nr. L 22: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Kildeartsbegrænsede tab ved skattefri fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.m.).** Af skatteministeren (Ole Stavad). (Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

**Frode Sørensen (S):**

Det her forslag har til formål at lukke to umiddelbart urimelige huller i skattelovgivningen.

Det centrale i lovforslaget er at indføre en regel om, at man ikke kan tage et udnyttet skattemæssigt tab med sig fra én virksomhed til en anden, når man fusionerer skattefrit. Og det er væsentligt at være opmærksom på, at der her er tale om realiserede tab, der ikke er udnyttede for den skattefrie fusion.

På det her punkt kom Enhedslisten jo regeringen i forkøbet i sommer, og da regeringspartierne var fuldkommen enige med forslagsstillerne dengang, ja, så støtter Socialdemokratiet naturligvis dette lovforslag nu.

Den anden, mere teknisk prægede del af forslaget handler om at udvide reglerne for skattemæssige tab, der ikke kan overføres eller fremføres i andre love, med tab på aktier, der har været ejet i 3 år eller derover. Når vi indfører det, vil alle tab efter aktieavancebeskatningen være omfattet af begrænsningsreglerne, og det synes vi er fint.

Jeg bemærker og vil gerne rose ministeren for, at forslaget har været grundigt drøftet i Erhvervsministeriets fokuspanel. Det er netop den type opgaver, panelet er skabt for at tage sig af.

Så Socialdemokratiet er som nævnt positivt indstillet over for forslaget og håber på en hurtig udvalgsbehandling.

**Mariann Fischer Boel (V):**

Da Venstres ordfører på det her område, hr. Svend Aage Jensby, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Venstres holdning til L 22.

Forslaget er jo kommet til verden som opfølgning på en diskussion, vi havde her i maj måned i Folketinget om et beslutningsforslag, som Enhedslisten havde fremsat, og i øvrigt også på et tidligere tilsagn fra skatteministeren om at fremsætte et forslag til personskatteoven.

Der er to elementer i forslaget: Det er sådan, at hvis et selskab, A, fusionerer med et selskab, B, så kan A's tab på ejendomsavancer, tab på aktier og tab på terminskontrakter efter de nu-gældende regler fradrages i selskab B's fremtidige gevinster. Den mulighed ophæves med det her forslag.